24/03/2023

Κονίτσης Ανδρέας: “Ο Ευαγγελισμός: της Θεοτόκου και των Ελλήνων”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

Εγκύκλιο σχετικά με την εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και την Εθνική Επέτειο της 25η Μαρτίου, με θέμα “Ευαγγελισμός: της Θεοτόκου και των Ελλήνων” απέστειλε προς τους κληρικούς και το ποίμνιο της Τοπικής Εκκλησίας ο Σεβ. Μητροπολίτης Δρυινουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

-Α-

Εἶναι ἀμφίβολο ἄν ἄλλοι λαοί ἔχουν τόσο πολύ συνδεδεμένη τήν πίστη μέ τούς ἐθνικούς τους ἀγῶνες. Ἡ Ἑλλάδα, ὅμως, ἔχει τό προνόμιο νά ἑορτάζῃ, μαζί μέ τήν

Ἐκκλησία τήν Ὀρθόδοξη, καί τό Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων.

Καί νά, μέ τό πού ξημερώνει ἡ 25ῃ Μαρτίου, ἀκούγεται ἡ θεσπέσια φωνή τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ στήν Ναζαρέτ, πρός τήν παρθένον Μαριάμ: «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη ˙ ὁ Κύριος μετά σοῦ ˙ εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί» (Λουκᾶ α΄ 28). «Καί ἰδού συλλήψῃ ἐν γαστρί καί τέξῃ υἱόν, καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν … καί υἱός Ὑψίστου κληθήσεται … ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρά τῷ Θεῷ πᾶν ρῆμα» (Λουκᾶ α΄ 31.32.37).

Αἰῶνες πολλοί εἶχαν περάσει ἀπό τήν ἡμέρα, πού, μέσα στόν Παράδεισο, ὁ Θεός εἶχε δώσει τήν ὑπόσχεση, ὅτι ἕνας ἀπόγονος ἐνάρετης γυναίκας θά συνέτριβε τήν δύναμη τοῦ σατανᾶ (βλ. Γεν. γ΄ 15). Οἱ ἄνθρωποι ἔπεσαν στήν εἰδωλολατρία, ἔγιναν δοῦλοι στά πάθη τά σαρκικά καί ἡ γῆ γέμιζε συνεχῶς ἀπό δολοφονικά αἵματα. Ἀλλά οἱ ἄνθρωποι δέν ἔπαυσαν νά ἐλπίζουν καί νά περιμένουν Ἐκεῖνον πού θά τούς ἐλευθέρωνε ἀπό τήν τυραννία τοῦ ἀνθρωποκτόνου σατανᾶ. Κι’ αὐτή ἡ προσδοκία ἔγινε πραγματικότητα ἀπό τήν στιγμή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας μας, ἡ Ὁποία «πάντα συνετήρει τά ρήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς» (Λουκᾶ β΄ 19).

-Β-

Ἀλλά ἡ 25ῃ Μαρτίου 1821 ὑπῆρξε καί ἡ ἡμέρα κατά τήν ὁποία ὁ «ἄγγελος» τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, ὁ Μητροπολίτης Γερμανός, ὕψωνε στό Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Λαύρας τό Λάβαρο τῆς Ἐπαναστάσεως. Καί βροντοφωνάζοντας «Ἐλευθερία ἤ Θάνατος» ξεσήκωνε τούς σκλάβους Ἕλληνες νά ἀποτινάξουν τήν τουρκική τυραννία. Ὅλα τά «μπαϊράκια» μέ τά ὁποῖα εἶχαν ἔλθει οἱ διάφορες ὁμάδες τῶν κλεφταρματωλῶν στό ἱστορικό Μοναστήρι, χαμήλωσαν καί, θἄλεγε κανείς, ἔσβησαν. Κι’ ἔμεινε ὄρθιο μόνο τό Λάβαρο πού κρατοῦσε ὑψωμένο ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, γιά νά συμβολίζῃ τήν ὁμοψυχία τῶν ραγιάδων καί τήν ἀπόφασή τους ν’ ἀγωνισθοῦν ὑπό τήν σκέπη τῆς Παναγίας, γιά ν’ ἀποτινάξουν τόν φοβερό καί ἀπάνθρωπο τουρκικό ζυγό.

-Γ-

Πρῶτος, πρῶτος, ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης δηλώνει: «Ἐγώ, ἡ φαμίλια μου, τά ἄρματά μου, ὅτι ἔχω εἶναι γιά τήν Ἑλλάδα». Καί ἡ Μπουμπουλίνα: «Θά νικήσωμεν, ἤ θά παύσωμεν μέν ζῶντες, ἀλλά θά ἔχωμεν τήν παρήγορον ἰδέαν, ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ δέν ἀφήσαμεν ὄπισθεν ἡμῶν δούλους τούς Ἕλληνας». Ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης θά προσθέσῃ: «Ὁ κίνδυνος μᾶς διεγείρει. Τό ντουφεκίδι καί ἡ μάχη μοιάζουν μέ μουσική». Ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης θά πῇ μέ βαθειά πίστη: «Ἐλπίζω ἐντός ὀλίγου, μέ τήν βοήθειαν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τῶν θεοπειθῶν τῆς πατρίδος

εὐχῶν, νά σᾶς χαροποιήσω». Ὁ γενναῖος Μακρυγιάννης: «Μπορεῖ νά εἴμαστε λίγοι καί ἀδύναμοι, μά ἔχουμε μαζί μας τόν Παντοδύναμο Θεό καί θά νικήσουμε». Καί πάλι ὁ Γέρος τοῦ Μωρηᾶ: «Οἱ Ἕλληνες εἶναι τρελλοί, ἀλλά ἔχουν Θεόν γνωστικόν». Τέλος ὁ ἐθνοϊερομάρτυρας Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος ὁ Ε΄, λίγο πρίν ἀπό τόν ἀπαγχονισμό του θά τονίσῃ μέ ἀπαράμιλλο θάρρος: «Ὁ θάνατός μου ἴσως ἐπιφέρει μεγαλυτέραν ὠφέλειαν παρά ἡ ζωή μου ... Οἱ Ἕλληνες, οἱ ἄνδρες τῆς μάχης, θά μάχωνται μετά μεγαλυτέρας μανίας, ὅπερ συχνάκις δωρεῖται τήν νίκην, εἰς τοῦτο εἶμαι πεπεισμένος ... Ὑπάγω ὅπου μέ καλεῖ ... ὁ μέγας κλῆρος τοῦ Ἔθνους καί ὁ πατήρ ὁ οὐράνιος, ὁ μάρτυς τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων».

-Δ-

Ἔτσι ξεκίνησε ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Μέ πίστη στόν Θεό καί μέ ὁμοψυχία. Ὁ Κολοκοτρώνης θά πῇ: «Εἰς τόν πρῶτον χρόνον τῆς Ἐπαναστάσεως εἴχαμε μεγάλη ὁμόνοια καί ὅλοι ἐτρέχαμε σύμφωνοι ... Ἀλλά δέν ἐβάσταξεν ... Ἤρχισεν ἡ διχόνοια, καί ἐχάθη ἡ πρώτη προθυμία καί ἑνότητα ... Ὅταν προστάζουν πολλοί ... εἰς τούς στερνούς ἑπτά χρόνους δέν κατορθώσαμε μεγάλα πράγματα ...»

Καί σήμερα, ἀγαπητοί ἀδελφοί, πού κίνδυνοι περιβάλλουν τό Ἔθνος, μᾶς χρειάζεται ἡ πίστη καί ἡ ὁμοψυχία (τοὐλάχιστον τοῦ πρώτου ἔτους) τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821. Αὐτά τά δύο σᾶς εὔχομαι ὁλόψυχα. Χρόνια πολλά, ἅγια, ἀγωνιστικά, εὐλογημένα.

Διάπυρος πρός Χριστόν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ